

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefranate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultimei se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Alianțele passivistilor.

Simțul de isolare, mai ales în viața politică, este simțul cel mai amar, cel mai dureros. Omul isolat caută cu ori ce preț a scăpa de prinsoarea, în care a ajuns fie din vina sa sau din sila impregiurărilor. Românii din Transilvania vedându-se izolați în viața politică prin adoptarea principiului de pasivitate sau de rezistență pasivă, se simțesc izolați, și fiind că pe teritoriul Ungariei altă naționalitate nu au recurs la acest extrem experiment politic, cel puțin dela inaugurarea dualismului încoace, — ei caută a justifica cu ori ce preț această atitudine nenaturală. Dar nici una dintre naționalitățile conlocuitoare din Transilvania — nici Sasii, cari au cele mai grave motive de a se retrage dela viața politică, nu au putut pătrunde necesitatea de a fi pasivi. Ori cât de grea și rea este sistemul politică actuală, Sasii din Transilvania, cari au pierdut o sumă de prerogative, totuși nu s'au decis pentru abstinența pasivă, și nici că se vor decide vre-odată, pentru că Sasii ca oameni cu o scoală politică seculară, ca viri *circumspecti atque prudentes* — nici când nu vor adopta o formă de luptă, care nu duce la nici un rezultat pozitiv.

Li a fost rezervat numai Românilor din Transilvania trista misiune de a se isola politicesce, de

a duce principiul de rezistență pasivă — *ad absurdum*. Unde s'a mai pomenit o astfel de pasivitate cum e a Românilor din Transilvania? A lăsa cercurile electorale curat românesce drept pradă pentru invasiuni streine — a lăsa poporul de capul seu să voteze ași pentru un Maghiar mâne pentru un Jidan — această politică, se ne ierte domnii conducători passivisti, este cel mai mare desastru ce a suferit națiunea română din Transilvania.

Perioadele electorale trecute, dar cu deosebire alegerile dietale din urmă, au dovedit prin sute de exemple concrete, că pasivitatea decretată de conferența din Sibiu, n'a prins rădăcini în poporul român. Nici nu va prinde până e lumea, pentru că pasivitatea, așa cum au înțeles-o domnii din conferența națională din Sibiu, este prea nenaturală, prea măestră, decât se poată fi înțeleasă și pricepută de majoritatea poporului alegătoriu român. Abstrăgînd dela impregiurarea, că principiul de rezistență pasivă e compromis total chiar de către acei ce l'au decretat cu atîta emfază în adunările trecute, — acest principiu rămîne absolut neesecutabil.

Și mirare, cu cât mai drastic se constată acest adevăr, cu atît mai mare și mai cerbicoasă e această rezistență măestră — firese numai în capetele inferbîtate ale matadorilor.

În asemenea stare zăpăcită matadorii passivisti caută cu felinariul lui Diogen după — aliați, după „socios malorum.” „Gazeta Transilvaniei,” care se vede că nu a învățat nimic nici din cazul cu alegerea funcționarilor la magistratul din Brașov, unde Românii au fost desconsiderați cu desevîșire, cu toate serviciile compensaționale ale passivistilor — mai are naivitatea să creadă că Sasii mai bucuroși se vor alia cu puternicii passivisti români de cât cu Maghiarii, cari i-au despoiat de toate drepturile.

Se înșeală însă amar „Gazeta,” dacă crede serios într-o alianță a Sasilor cu Românii în genere și în deosebi cu Românii passivisti. Sasii ori cât de reduși ar fi în drepturile lor, ori cât de tare ar urî pe Maghiari pentru că au spart pactul istoric, totuși mai bucuroși se împacă cu stăpînii situațiunei de cât cu noi Românii. Se vede aceasta tendință politică din toată atitudinea politică a Sasilor atît din trecut cât și din prezent. Sasii nu și-au spart capul nici odată cu autonomia Transilvaniei, ba au abdis și de integritatea teritorială a fondului regesc de odinioară și programa lor actuală e atît de moderată, încât realizarea ei o așteaptă mai curînd dela stăpînire decât dela o alianță problematică cu passivistii români. Sasii, dacă ar fi să între într-o

alianță serioasă cu Românii passivisti, ar trebui să se facă solidari cu toate punctele din programa Românilor passivisti și să se angajeze pentru realizarea postulatelor române. Prin aceasta ei și-ar îngreuna numai programa lor, și din acest motiv ei ca nisce politici esperți, se vor feri ca de foc de asemenea angajamente oneroase. Din aceasta cauză gravă alianța suleată de curînd din partea Gazei va rămîne pururea un *pium desiderium* — nimic mai mult. Între Români și Sasi nu esista solidaritate de interese, faptul, că și naționalitatea lor suferă sub greutatea politice de maghiarisare, nu este pentru dîșii motiv suficient pentru a arunca arma constituțională din mână, ba nici chiar pentru a se alia serios cu Românii.

Mai calculează passivistii români și cu un alt factor nou: cu esirea demonstrativă a opozițiunei din dieta Ungariei. Chiar dacă vom admite o asemenea eventualitate, de altmîntrenea foarte neprobabilă, acest fel de pasivitate e cu totul alt ceva, nu samenă întru nimic cu pasivitatea română. O asemenea demonstrațiune vrea să însemne numai o presiune asupra Coroanei, pentru a da parlamentului, dacă se poate, o fisiognomie opozițională — dar nu va fi nici cînd un act identic cu votul conferinței române din Sibiu.

Ori unde vom privi — pentru politica de pasivitate nu aflăm tovarăși omogeni pe terenul Coroanei ungurești, și speranța passivistilor noștri în alianțe nenaturale, afară de parlament, e o simplă amăgire și iluziune.

Revista politică.

În aceste momente privirile Europei sunt îndreptate asupra României. Din două puncte de vedere se interesează ea de soarta vîgurosului regat român, și amîndorura li se atribuie importanță politică.

Diarele magiare comentează cravalurile opoziției din incidentul întrunirii dela Orfeu, și paradînd cu monarchia constituțională, fac paralelă între România și Bulgaria. Se înțelege că în ochii diaristicii maghiare Bulgaria este în avantagi, căci acolo principiul monarchic a pătruns toate stratele societății bulgare, și principele este cea mai populară personalitate în tot principatul. Nu așa însă în România, unde perfida opoziție vorbește cu mult despect față cu capul statului, și unii oratori i au pus în vedere soarta lui Macsimilian din Mexico.

FOIȚA.

Impresiuni neuitate.

I. Din conferința națională.

(Urmare.)

Al treilea insinuat la cuvînt a fost deleg. Dr. Aurel Murășan, redactorul „Gazetei Transilvaniei”. Protestările solemne ale Dsale contra insinuărilor și calumniilor tendențioase contra poporului românesc, și espreșiunea durerii pentru drepturile răpitate ale națiunii s'au ținut de obiectul unei conferințe naționale, au fost la loc, și admonițiunile superflue din partea neingîduitorului president n'au fost motivate, n'au fost la loc.

Al patrulea și cel din urmă insinuat la cuvînt a fost delegatul Dr. Ioan Neagoe, medic în Brașeu.

Însă el vedînd cum s'au pornit și unde au ajuns trebile în conferința națională la statorirea programei naționale, cu declarațiunea: eu cred dl'or că nu ve face serviciu mai bun ca dacă renunț la cuvînt, sa retras dela „Tribuna” și a secerat cele mai vii aplauze din partea reprezentanților națiunii. Alt-cum discurs mai demn pentru un program pre trei ani nici n'a putut fi.

Cu acestea pertractarea propriă s'a terminat.

În contra propunerii deleg. Sim. Mărginean adv. în Brașeu, de a alege suplenți la comitetul permanent național, s'a enunțat, ca în cas de lipsă comitetul să se întregască după plac din sine și prin sine, ceea ce asemenea este greșală, însă graba strică treaba.

În fine s'a votat recunoștință și mulțămită protocolară vechiului comitet permanent național pentru esemplara sa activitate desvoltată, și pentru că numai cu o săptămîna înainte de alegeri a convocat conferința națională; asemenea și presidentului pentru conducerea sa cu tact și răbdare, rezervîndu-se onoarea de a face închinațiunile de mulțămită românesce pre la domnii cei mari din Sibiu.

Cu acestea s'a încheiat apoi pertractările conferinței naționale și 156 delegați s'au depărțat în cercurile lor, pentru ca în 5 locuri să facă dare de seamă, între cari însă cercurile chiar din centru, unde delegații s'au ales cu atîta scîrbă nu sînt a se număra.

Aceste impresiuni le-am dus cu mine dela conferința noastră națională din est an.

Le-am împărtășit fără rezervă și cu cea mai bună intențiune pentru ca cu aceeași bună intențiune să fie și judecate, și acceptate, și considerate dacă după trei ani de dîle eară ne vom aduna la

statul națiunii în așa număr frumos și respectabil ca și în est an.

În acești trei ani negreșit vom avea timp și ocaziune, a esperia încă destule, a recapitula și a pătrunde toate cele întimplate și comise, bune și ne-succese, și a ne înarma cu și mai esacte studii, cu și mai mare devotăment, pentru ca la procsima în-tîlnire să ne aflăm și mai tari, mai solidari și mai stabili; eară comitetul permanent de sigur nu va uita a afla după 16 ani modalitatea spre mai ușoară și eficace esecutare a concludelor conferinței spre înaintarea și triumfarea cauzei naționale.

(Va urma.)

Mătușile.

Din Basmele scandinave.

(Traducere de I. S. Spartali.)

A fost odată un biet veduoi care trăia cu ce câștiga după vînat și n'avea alt locuință de cât o colibă, în mijlocul pădurii, unde ședea singur cu fia sa pe care o chemă Aleta și care era foarte frumoasă.

Cînd se făcu fata mare, spuse tatîne-seu că vrea și dînsa să muncească și că vrea să se bage la stăpîn.

De aici aerul de dascăli al ȋiarelor unguresci fața cu bărbații de stat ai României, și în special fața cu opoziția.

Cel mai periculos lucru în așteptarea lucrurilor politice este superficialitatea. Ȋiarele maghiare de superficiale ce sunt nici nu mai rîrfoiesc prin arhivele lor spre a vedea cum a fost în trecut.

Noi nu vom lua în apărare anarhia ce domnesce aȋi în România cu privire la libertatea cuvîntului și a presei. Însă în România ea este la ordinea ȋilei de cîte-ori este vorba de luptă între partide. Durere este cî persoana regelui nu este scutită de amărăciunea manifestării în această luptă crîncenă.

Nu va îndrîsni însă nimenea a susținea cî părechia regală din București nu este persoană populară în țeară. Aceasta o va face numai nu om superficial, care nu e cunoscut cu cursul lucrurilor în România. Și opoziția de aȋi în amărăciunea ei încă n'a mers pînă la republica din Ploesci, asupra efigiei regelui Carol nu s'a executat sentența de moarte prin glonț.

Presă maghiară va face bine sî fie mai cruțătoare, și sî nu uite cî la 1848 detronarea casei Habsburg s'a făcut de cîtră bărbații unguri, cîrora acum le place a se gera de unicii stîlpi ai ei, și în special în sistemul actuală elementul maghiar este înfășoșat ca unicul stîlp al tronului contra noastră, cari în veci am fost dinastici chiar și cu riscarea avantajelor promise.

Paralel cu ȋiarele maghiare merge ȋiaristica europeană, care din punct de vedere politic mai înalt aștețiază visita regelui Carol la Belgrad și ce a clironomului Germaniei la București.

Scopul acestor călătorii este izolarea Rusiei, și posibilitatea de a se apropia România tot mai tare de alianța din centrul Europei.

Ȋiarele din Viena din acest incident fac și unele muștrări la adresa României pentru ținuta bărbătească a ei în cestiunea Dunărei. În special „Neue freie Presse“ aduce de model Serbia, care s'a pus la dispoziția Austro-Ungariei, și dacă e cu minte și înțeleaptă Serbia, pentru ce sî nu fie și România?

Binecuvîntarea părinților întărește temelile casei fiilor, și călătoria capetelor încoronate pre cele ale statelor.

Noi avem mari interese ca regatul vecin sî stea în legături amicabile cu statul nostru, în acel cas s'ar ușura poate și soarta noastră.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Oena Sibiiului, 11 Iuliu, 1884.

„Unirea este putere.“

Domnule Redactor! Am început a rezona și noi Ocenii, și a veni la convingerea: cî unirea este putere. Se înțelege unirea în lucrurile făcute cu rezon, cîci unde nu este rezon, unirea poate fi armă periculoasă, și noi țărani scim, cî oile, dacă una sare în fîntînă, toate se aruncă după ea, și ele se aruncă una după alta pentru cuvîntul, cî dacă una a făcut săritura, pentru cî sî nu o facă toate.

Noi Domnule Redactor am cugetat mult asupra unirei noastre în acțiunile noastre politice în orășelul nostru. Și am avut timp de cugetat, cîci de

lung șir de ani sîntem exploatați noi Ocenii, și dacă acuma ne-am îndreptat, și am pîșit în unire, aceasta este a se atribui experiențelor amare ce am făcut, și experiențele erau amare din două pricini. Erău amare, cîci ca noi nimenea doară nu este mai necăjit. Și eram necăjiți, fiind stăpîniți aici la noi de frații unguri, cari fața cu noi s'au arătat de tot nedrepti în toate afacerile noastre comunale. Eram necăjiți, cîci de și o mîna de loc dela noi pînă la Sibiiu, totuși sîntem arondați la comitatul Albei inferioare, întocmai precum cu protopopiatul eram pînă acum doi ani la Mercurea.

Ne dureau toate acestea pe de o parte, pentru cî ne dureau, și ele ne dureau pe de alta din motivul, cî la toate neajunsurile noastre în comună — s'au dacă vreți oraș cu magistrat regulat — noi românii eram cauza. Și sî vedeți Domnule Redactor cum eram noi cauza la multe necazuri, ce năpăstuiău asupra noastră.

Se aflău între noi o seamă de oameni, cari odată cu capul nu se poteau împreteni cu ideea, cî și noi Ocenii sî fim una și sî ne alegem căpetenii din neamul nostru, din legea noastră, cari eșiți din sângele nostru ca români, crescuți între noi, și de dați cu toate neaȋurile noastre, sî lucre pentru interesele noastre și dacă nu [mai mult, cel puțin sî ne facă dreptate. Cu toate aceste oamenii nostri nu se puteau împăca. Pentru ei jupânul era jupân, și fiindcî jupânul era jupân, și el jupân fiind nu era român, consecunța naturală era cî jupânul are sî fie mai mare, el are sî fie stăpân. Eu nu sciu multă carte cîci îndeletnicirea mea este Molitvelnicul și Psaltirea, însă 'mi vine a atribui această împregiurare reminiscențelor de pe timpul iobăgiei, cînd fie-care jupân cu cioareci vineți era Măria Ta, prin urmare chemat a stăpîni pe român.

Slavă Domnului cî am trecut preste aceste, și astăȋi și Ocenii au venit la recunoașterea demnității lor, și sub conducerea oamenilor cu inimă, au dat doveȋi cî și ei pot fi una, și una fiind ei, pot fi ei înșiși domni preste soarta lor în Ocna cea mult cercată pînă acuma.

La 11 Iuliu a. c. a fost întregirea reprezentățiunei comunale în orașul nostru alegîdu-se 12 membri ordinari și 6 suplenți, toți acestia prin soarte. Din 48 de membri în reprezentanță avem 4 virilisti, plus 11 cari i-am avut și 12 aleși acuma. Avem deci în reprezentanța magistratului 27 români, așa dară majoritatea.

De mult se putea face aceasta, dacă românii ar fi ascultat la glasul conducătorilor lor, și nu ar fi dat creȋmînt unor neamici ai nostri, pre cari de astădată nu-i voi numi cu numele. Ei însă n'au ascultat de preȋii lor, nu de alți oameni cu inimă de prin Sibiiu, ci spîrieți cînd cu segregarea, cînd cu execuțiile, cînd cu una, cînd cu alta, au mînat apa pe moara fraților maghiari, și cu chipul acesta au scos pe maghiari la majoritate în oficiile dela magistrat.

Acestia apoi s'au purtat cu noi cum numai se poate de rău. Sēcăturile de șicanări s'au purtat una după alta, și sî nu ve prindă mirarea dacă ve voi istorisi unele lucruri ciudate.

Agendele la magistratul nostru se poartă în limba statului, și noue nici sî vorbim românesc nu ne este ertat. Pentru românii din Ocna nu mai există lege, cîci aici se fac toate după cum plac unor domni din slugbă. Odată și-a permis și un român observarea ca protocolul despre ședința re-

presentanței cel puțin sî se esplice în limba românească, ca sî scie ce stă scris acolo, și polițaiu nostru, Herepei Károly cu numele, avu delicatessa sî replice, cî dacă voim sî scim ce este scris la protocol, sî învățăm unguresce, dacă nu sî mergem în țară unde se vorbește românesc.

Dacă voi mai aminti și de inscripția de pre edificiul magistratului: „Magyar városi tanácsház“ lumea română va eternisa numele domnului Timár Károly sub auspiciile căruia s'a pus minunata inscripțiune.

Pre cum vedeți Ocenii nostri au imitat întru toate cîrîntul spurcat de aȋi, despre care presă română multe șoȋimi ne vorbesce. Și aceasta s'a putut face pînă acuma, cîci unii dintre noi orbecau, și ascultau de sirenele streine, urmau cale greșită, și ne liferau în mîna nepretenilor nostri.

Tîrȋiu s'au treȋit oamenii nostri, însă slavă Domnului în cele din urmă totuși s'au treȋit. Unul ca unul s'au dus românii nostri la urnă în ȋiua de 11 Iuliu, și astfel am scos noi românii majoritatea în reprezentanța magistratului.

ȋiua de 11 Iuliu pentru noi a fost ȋi de bucurie. Și noi ni o vom nota bine, ca sî scim cî această ȋi ne-a unit pre toți, poporul a ascultat de conducători, și s'a dovedit, cî buni sînt conducători Ocenilor, și dovedindu-se aceasta, se ilustrează, cî rău au făcut cei ce au fost pînă acuma cu nepretenii nostri.

Alegerile oficialilor vor urma în termenul prescris și noi credem cî vom reeși cu candidați nostri. Dacă vom isbuti bine. Ni se vor pune pedeci pre cari noi nu le vom putea învinge, atunci ne vom face detorința chiarificînd situațiunea, și lumea va vedea cum se face pre la noi administrațiunea.

Am creȋut cu cale a vi le împărtăși acestea Domnule Redactor spre a le da publicității, ca sî vadă toȋi cei ce se interesează de binele comun, cî și la noi în Ocna am început a căpăta minte, durere numai cî ea ne-a venit după experiențe multe și amare.

Lucrul bun s'a început, deci Dumneȋu cu noi!

„Non quis sed quid“

De pe Arieș. Văile și poienile încunjiurate de păduri umbroase în multe timpuri vitoroase au servit ca nisce scuturi de mîntuire multora din neamul nostru. Au trecut și aceste timpuri de tristă aducere aminte și aȋi și noi putem resufla mai liber, cîci nu ni se mai buciună de pre dealuri „Hannibal ad portas.“ Astăȋi pe aceste locuri se desfătează armoniile produse de cîntecele păsărilor și de glasul „tulnicului“ și fluierul ciobanului. Deȋi locuitorii acestor părți a Ardealului au sî lupte mult pentru a-și căștiga subsistența de toate ȋilele, totuși ei totdeauna sînt veseli, cîci i face natura sî fie astfel. De altcum e ceva propriu naturii Romînului vicioiciunea, veselie.

Cu toate neaȋurile de cari nu sînt scutiți nici locuitori de pre aici precum nici de prin alte părți, am putî noi petrece deȋi cu multa trudă, una însă carea ne neliniștesce greu este lipsa de o școală cel puțin de 4 clase. Cîț ține Arieșul din Turda în sus pînă cîtră Ungaria nu avem nice o școală normală regulată. Cu toate cî sînt multe comune fruntașe ba chiar orașe precum e Cîmpenii și Abrudul, totuși nu avem o școală unde sî se poată cultiva acei ȋineri de ai nostri, cari voesc sî continue

„Ai dreptate copila mea pentru cî aci n'ai învățat alta de cîț jumulesci păsările și sî le frigi.

Acum esci mare și poȋi sî înveȋi și alte lucruri bune.“

Fata plecă. După ce umblă cîț umblă ajunse la curtea unui împărat. Fu primită numai de cîț în slugbă și împărateasa o iubea foarte mult unde o vedea cîț era de vrednică. Însă slugile, cari erau mai leneșe, i puseră gînd rău. Se duseră la împărateasa și-i spuseră cî fata aceia pe care o băgase de cîrînd, se lăudase ca poate se toarcă în 24 de ceasuri o oca de in.

Împărateasa cum auȋi așa, o îndetora sî toarcă o oca de in în 24 de ceasuri. Sîrmana Aleta nu îndrîsnea sî spuie cî în viața ei nu ținuse furca în mîna. Dînsa ceru ca sî o lase singură în odaia ei: i se dete o roată și o grîmadă de in și o lăsară singură. Fata nu scia nici cum sî înceapă. Se puse pe un scaun și începî se plîngă.

De odată se pomenesce înaintea ei cu o babă care i ȋice:

„Pentru ce plîngi, copila mea? Spune-mi mie.

Vai ce folos o sî am dacă 'ȋi voi spune? Nu poȋi sî me ajutî.

— Cine scie? cine scie?

— Bine, sî-ȋi spun. Sînt silită sî torc în 24 de ceasuri o oca de in, eu care nici nu sciu sî ȋin furca în mîna.

— Nu mai plînge. Dacă 'mi făȋduesci sî ȋici în ȋiua nunții tale cî eu îȋi sînt mătusă, poȋi sî te culci, și torc eu în locul teu.“

A doua ȋi de dimineața tot inul era tors așa de subțire cum nu se mai veduse pînă în ȋiua aia.

Împărateasa prinse a iubi și mai mult pe fata vedînd cîț este de harnică; ear slugile celelalte crepau de necaz.

Ce sî-i facă ele alt ceva rău mai mare?

Spuseră cî Aleta se lăudase sî țeasă în 24 de ceasuri tot inul pe care 'l torsese.

Împărateasa îi porunci și de astădată sî se puie pe lucru și biata Aleta se închise în odaia plîngînd pentru cî nu scia ce sî facă.

De odată se pomenesce cu o babă întrînd pe ușă.

„Pentru ce plîngi, copila mea? Spune-mi și mie.

— Ce mi'ar folosi mie sî 'ȋi spun? Nu poȋi sî me ajutî dta — rîspunse Aleta.

— Nu se scie. Nu se scie.

— Eată ce e: în 24 de ceasuri trebuie se țes toate sculurile astea de in.

— Nu mai plînge. Numai dacă îmi făȋduesci cî în ȋiua nunții tale ai sî spui cî 'ȋi sînt mătusă poȋi sî te culci liniscită, cî țes eu în locul teu.“

A doua ȋi cînd se desteptă Aleta, inul era țesut: 'l duse împăratesei și împărateasa se minună.

Pismașele de slujnici vedînd cî nici acum nu putuseră sî i facă rău, ear spuseră împăratesei cî Aleta sî lăudase cî în 24 de ceasuri poate sî facă din toată pînza aia lungă și lată cămăși bune și frumoase.

Împărateasa o sili ear sî lucreze și cămeșile pînă a doua ȋi. Și de astădată Aletei îi veni în ajutor o altă babă și asta încă îi ceru, ca Aleta în ȋiua nunții sî-i ȋică mătusă.

A doua ȋi cămeșile erau cusute și călcate.

Împărateasa atunci vru sî o mărte cu fiu-seu. Aleta era și frumoasă și cu minte și feciorul împăratului o iubea.

În ȋiua nunții, cînd stău toȋi la masă și se veseleau, feciorul împăratului sta lîngă mireasa lui: de odată vede cî întră o babă cu un nas lung, al puțin de două palme.

Aleta se sculă și ȋise:

„Bună ȋiua, mătusică.

— Este mătusă dta? o întrebă feciorul împăratului.

— Da — rîspunse mireasa.

— Bine, sî i se facă loc la masă.“

Nu trecu mult și eată cî întră o altă babă al cărei spate era așa de lat și gros încî abia încăpea pe ușe.

Aleta se sculă și ȋise:

„Bună ȋiua, mătusică.

mai departe. Puținii — căci în adevăr sunt puțini cari voesc să se cultive — în cele mai multe cazuri sunt constrinși a începe cu abecedariul prela streini precum în Trascău, Aiud, Blaș, și alte locuri. Să nu ne cuprindă mirarea dacă abia ajung câte unul doi să absolveze gimnasiul, căci nu le permite etatea. Aceasta e și cauza că prela noi este foarte puțină inteligență. Da sunt în adevăr așa numiți semidocti, cari mai bine ar fi de ar lipsi, de oarece acestia sunt cei mai periculoși pentru popor. Semidocismul este un veru, care roade pe nesimțite la rădăcina arborelui nostru național.

Multe necasuri și multe rele n'ar da de capul nostru dacă am ave aici un focal de știință, care să răspândească rađe de lumină în toate părțile. Se află chiar comune, cari ar ave mijloace, dar nu s'ar putea ajunge, când preoții și învățătorii ar fi la culmea misiunii lor. Tac de învățători, căci acestia și de altcun sunt seraci, dar apoi me întorc la preoți și le dīc ca să nu îngrigească numai de interesul lor personal, ci să caute și la interesul poporului aceluia, de pe spatele căruia și câștigă mult puținul ce au.

Accentuez însă că: onoare excepțiunilor. În adevăr se află și oameni cu conștiință. Nu pot cu această ocaziune să nu amintesc, că unul din preoții de pe țărmuri Arieșului este de tot cufundat în valurile câștigului de averi materiale, fie pe căi legale fie pe căi nelegale. Nu-l numesc cu numele ci dīc numai să-și întoarcă cugetul și mintea spre lucrurile ideale spre lucrurile dumnezeiesce căci acestia sunt nesce averi, pre cari nice le mănâncă moliile, nice le răpesc furii. Cei buni se se întăresc în bine, ear cei răi se se îndrepte pe calea adevărului și a dreptății, și apoi uniți în cugete și simțiri se ne aliam pentru a ridica o școală normală la început, unde se se poată adăpa de hrana spirituală fii muntenilor nostri. Căci pre noi nimic nu ne va putea ridica mai bine decât o astfel de școală, se înțelege atunci, când și școalele populare și vor implini datorința după cum se cade. Mare este puterea școlii bune. Leibnitz a exclamat „dațimi școală și voi reforma lumea.”

Deci la o parte cu indiferentismul și cu apatia, de care suntem cuprinși, și se lucrăm și noi pentru luminarea acestui popor verde, care are multă lipsă de lumină. Poporul nostru este ascultătoriu de acela, despre care e convins că-i voiesce binele, și este cerbicos cu acela, care l-au sedus de mai multe ori. Să nu cugete nimenea că astăzi l-ar putea folosi după plac. Astăzi a venit și el în multe privințe la reson și a început a cunoaște pe oameni.

Aceste dorințe ale mele le-am avut pe inimă, și am căutat să le dau expresiune viuă. Atăta de astădată.

Un muntean.

Necesitatea înființării de institute agronomice pentru Români.

Poporul român, ca popor tinăr, pentru a se putea ridica la acel grad de cultură, pe care se află alte popoare, are lipsă de progres pe toate terenele.

Înaintarea în o direcțiune pe conta celeilalte va ave de rezultat o dezvoltare unilaterală, ce va fi foarte funestă pentru poporul nostru.

— Ear? dīse feciorul împăratului. Și asta -ți este mătuișă?

— Da.

— Să i se facă loc la masă.

Pe urmă, întră o a treia babă: ochii îi erau roșii de plâns.

Bună ziua, mătuișică dīse Aleta.

Feciorul împăratului poranci să o puie la masă și pe baba asta; însă nu se putu ține se nu dīcă:

„Cum se face că dulcea mea nevastă care este așa de frumoasă, are nisce mătuiși atât de urite?”

— Ei! și eu am fost frumoasă ca mireasa, dar toată viața n'am făcut alta decât se torc. Și pentru aia mi s'a lungit nasu, dīse a d'ântăiu.

— Și eu am fost frumoasă. Spatele mi s'a lătit și mi s'a cocoșat pentru că toată viața mea nu am făcut alta de cât se stau plecată pe răsboi și se țes, dīse a doua babă.

Acum dīse și baba cu ochii umflați de plâns:

„Eu sunt cu ochii roșii pentru că în viața mea întreagă n'am făcut alt de cât se stau toată ziua și toată noaptea la luminare și se cos!”

— Dacă este așa, apoi Aleta mea nu are nici șes toarcă, nici se țesă, nici se coasă în viața ei!

Înainte de toate deci îngrigare se cere din partea celor chemați pentru că poporul nostru în mersul seu cel repede spre cultură se înainteze pe cale naturală și cu pași siguri.

Mulți bărbați cari doresc prosperarea românismului pledează la diferite ocaziuni pentru introducerea industriei de casă la poporul nostru. Pe cât e de însemnată cestiunea aceasta pre atât de puțin se face pentru a se vedea odată realizată această idee. S'a accentuat din diferite părți că industria de casă este recomandabilă pentru împregiurările noastre. Nimic sau foarte puțin s'au făcut pentru îmbunătățirea acestui factor însemnat din viața poporului nostru.

Nu putem însă să nu recunoaștem că în mic se află industria pe la poporul nostru dar apoi nu s'ar introduce reformele cari ar pute să producă mari întreprinderi.

Pecând constatăm neceitatea de îmbunătățiri pe terenul acesta, nu putem să nu reflectăm și la modul cum își lucră pământul poporul nostru.

Este un adevăr necontestabil, că el în privința aceasta pus în comparare cu alte popoare luminate de rađe științei, este foarte îndrăpt.

Nu vor mai fi probe necesare pentru aceasta de oare-ce fie-care le vede și le simte în toată ziua și în toată oara. Totul de ce poate fi vorba este, a cerca după mijloace, prin cari se se poată schimba starea actuală și se vedem progrese și în direcțiunea aceasta.

Toți suntem convinși că poporul nostru e activ, muncitoriu; ear în comparare cu aceasta fructele ostenelelor lui foarte neînsemnate. Cred că nimenea nu va putea contesta că aceasta împregiurare este de a se atribui lipsei de lumină.

Pentru toate lucrurile pare că tot mai facem ceva, dar pentru luminarea poporului în privința aceasta foarte puțin.

În adevăr se și ridică voci și din o parte și din alta, cari susțin că în punctul acesta preoții și învățătorii nostri prin exemplu pot să influențeze asupra poporului fiind ei în nemijlocita lui apropiere.

Ar fi de dorit ca glasul acestora se afle echou puternic în mintea și inima aceluia, la a căror adresă sună.

Pe când însă pretindem aceasta dela preoți și învățători, nu trebuie să perdem din vedere și aceea că cu cât la îndeplinirea unui lucru contribuie mai mulți factori, cu atât acela se sevășește și cu mai mare promptitudine și cu mai multă esacitate.

Nimenea nu trebuie să se subtragă de a lucra unde numai se poate pentru binele și folosul națiunii sale.

Preoții nostri numai atunci vor putea să producă rezultate satisfăcătoare când vor fi ajutați și chiar împintenați de inteligența noastră — astăzi destul de numeroasă.

Spriginul cel mai bun ce l-ar da inteligența ar fi, formarea unei societăți cu scop de a înființa institute agronomice atât de necesare pentru poporul nostru.

S'a vorbit și chiar s'a scris, că câți-va bărbați au și făcut primii pași pentru a înființa o astfel de societate.

Idea acestora merită toată lauda și o îmbrățișare călduroasă din partea ori căruia român adevărat.

Poate că se vor face dificultăți din o parte sau alta, aceasta însă se se nu ne descuragieze ci din contră, se ne facă că se încordăm puterile și mai tare, și se ne întărescă în perseveranță, căutând cu ori ce preț realizarea acestei dorințe generale.

Aceasta cu atât mai vortos, cu cât înființarea unor astfel de institute este o cestiune de viață pentru poporul român.

Poporul trebuie introdus în o lucrare mai rațională a pământului, de oare-ce greutatele cresc pe dī ce merge, ear emigrările au crescut în anii din urmă înspăimântătoriu.

Sunt unii cari și-au pus toată speranța în schimbarea relațiunilor, în venirea unui timp mai favorabil și cari prin urmare așteaptă să le cadă de gata para în gură. Cu așteptarea aceasta deocamdată reu se vor hrăni.

Până la sosirea unor astfel de timpuri este datorința noastră de a îngrigi se nu ne fie mai rău, căci după ce odată ni se vor debilita forțele cu greu le vom mai pute restaura.

Înainte deci acei cari au luat asuprași sarcina de a înființa o astfel de societate, căci mare va va fi respătă din partea națiunii pentru această faptă laudabilă.

Faceți tot posibilul ca această idee să se intruzeze și fii siguri că ori care român adevărat ve va saluta cu bucurie și cu toții uniți vom pute să ridicăm un institut agronomic pentru fii țeranilor nostri.

Datorința inteligenței este de a lucra pentru luminarea poporului aceluia din sinul căruia s'a ridicat și care ne-a păstrat cu mari sacrificii limba și dințiile strămosesci.

Acestui popor avem de ai mulțami existența noastră ca români, ca națiune, carea trebuie să se stimeze și respecteze pe sine pentru a pute fi stimată și respectată și ea de altele.

Resultatele ce le va aduce un astfel de institut pentru poporul nostru vor fi cele mai îmbucurătoare.

Să ne uităm numai la conlocuitorii nostri la sasi și vom vedea că ei de și sunt numai o mână de oameni, precum în alte privințe astfel și în aceasta, an fost la înălțimea chemării lor.

Ei au deja un astfel de institut unde aleargă fii lor pentru a-și câștiga cunoștințele de lipsă, pe care au să le răspândească în popor.

Aflându-se numai unul în'ur, care se aibă cunoștințe din acest ram, ușor se răspâdesc ele în întreagă comuna prin imitațiune.

Resultatele la ei și sunt evidente; mai pretutindinea sasi stau mai bine în privința materială ca românii. Las că-i favorizează și pozițiunea, aflându-se în nesce locuri foarte bune, dar apoi aceasta o putem dīce și despre românii din unele părți, cari cu toate acestea nu sunt în stare de a ține concurența cu sasi.

În prima linie se recere dar, ca se lucrăm în direcțiunea aceasta căci cu durere trebuie să mărturisim că poporul nostru se răcesce pe dī ce merge.

Dacă e ca să-i asigurăm o stare bună materială, se ne grăbim de a înființa institute de agronomie, unde alergând fii țeranilor nostri se-și câștige cunoștințele necesare.

Acești școale de spacialitate ar face cele mai bune servicii intereselor noastre naționale.

Deși prin școalele de preparandie se dau cunoștințe și din economia câmpului totu-și în școalele populare după cât vedem se face foarte puțin, dar și ceea ce se face nu are de loc sau foarte puțină influință asupra poporului nostru. De aci puținul progres pe terenul economic.

Când ne va succede să avem și noi barem o școală de agronomie, după cum au sasi, cred că vom pute să înaintăm binișor pe terenul acesta.

Deci nu putem alta decât să așteptăm cu dor și sete înființarea cât mai îngrabă a unei societăți carea se potă satisface acestei vie dorințe.

Varietăți.

* (Convocare). P. T. Domni 1. Ioan Predovicu paroch în Ocna inferioară. 2. Demetriu Secărea, paroch în Tălmăcel. 3. Emilian Cioran, paroch în Reșinariu. 4. Coman Baca, paroch în Poplaca. 5. Iacob Bologa cons. aul. în pensiune. 6. Visariou Roman, director de bancă. 7. Demetriu Comșa profesor semin. 8. Constantin Popovicu, notariu în Sadu. 9. Simeon Iancu, notariu în Mohu. 10. Bucur Dancăș, primar în Reșinari. 11. Coman Hămbășan, proprietar în Reșinari și 12. Stan Marin, proprietar în Reșinari, ca membri ai comitetului protopresbiterial, cu oficiasă stimă sunt prin aceasta poftiți a se intruni în ședință *Vineri în 13/25 l. c. la 3 oare p. m. în locuința subsemnatului.*

Obiecte:

1. Rezoluțiunea Preaveneratului Consistoriu cu privire la actele sinodului protopresbiterial din acest an.

2. Curenții.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Sibiiu.

Sibiiu, 8 Iulie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

* (Un ștregar) locuia lângă un bancher bogat care făcea mese în toate zilele. Se tot gândea ștregarul cum se poată mânca și el odată la bancher. În cele din urmă se hotărî să facă vizită bancherului ceva înainte de timpul mesei.

Se duse. El spuse că a venit pentru o afacere unde financiarul are de câștigat 50,000 fr. Acesta ca se nu scape chilipirul, și fiindcă masa era gata, invită și pre ștregar, care n'așteptă multe imbiere.

După ce mănă cât patru, bancherul îl trase la o parte să vadă de ce-i vorba. „Uite dle, am venit pentru asta dīse ștregarul. Dta vrei să măriți pe dșoara fca dtale și i dai 100,000 fr. zestre, eu o iau numai cu 50,000 în modul acesta de sigur câștigi celelalte 50,000 de franci.”

Loterie.

Sâmbată în 19 Iulie n. 1884.

Buda: 75 13 55 73 22

Nr. 419.

[673] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Agnitei se deschide concurs cu termen până la 6 August st. v. a. c.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl. și dela 150 familii câte un prinz de bucate a) 40 cr. 60 fl. cu totul 210 fl. și cuartir liber în odăile scoalei.

2. Alțina, două stațiuni, una cu salariu de 200 fl. a doua cu salariu de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl., dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

4. Vecerd, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

5. Ighișdorf, cu salariu anual de 200 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc, având respectivul a purta și serviciul cantoral după tipic fără altă remunerațiune.

6. Zlagna, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

7. Măgărei, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

8. Verd, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

9. Agnita, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

10. Merghindeal, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

11. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

12. Prostea, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

13. Iacobi, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

14. Noustat, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

15. Hundrubechiu cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

16. Rotbav, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

17. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

18. Calbor, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

19. Cincșior cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

20. Bruiu, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

21. Sasauș, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

22. Ilimbav, cu salariu anual de 200 fl. cuartir și lemne dela comună și dela popor.

23. Marpod, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

24. Fofeldea, două stațiuni cu salariu anual de 200 fl. și 150 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

25. Tichindeal, cu salariu anual de 150 fl. dela comună și dela popor.

Doritorii de a ocupa ori care din posturile acestea vor avea ași așterne rugărite instruite conform legilor în vigoare, prevăzute cu atestatele recerute de calificațiune subscrisului oficiu protopresbiteral până la termenul deasupra însemnat.

Noerich în 1 Iuliu, 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnitei.

Grigoriu Maier,
adm. protop.

Nr. 636—651.

[771] 1—3

CONCURS

Se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din protopresbiteratul Sibiiului în următoarele parochii:

1. Gușterița, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

2. Ocna-inferioară, cu salariu anual 200 fl., cuartir, lemne de foc și sarea necesară.

3. Ocna-superioară, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

4. Turnișor, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

5. Mohu, salariu anual 200 fl.

6. Tălmăcel, un post cu salariu 200 fl., altul cu 150 fl., cuartir și câte 4 orgii de lemne, cu adausul, că după trei ani de serviciu salariile cresc cu câte 50 fl. anuali.

7. Cristian, cu salariu anual 300 fl., și 4 orgii de lemne.

8. Șelimbăr, cu salariu anual 155 fl., din cari 50 din alodiul comunal, 50 fl. dela popor, ear 55 fl., în naturalii, cuartir și lemne. Învățătorii are să poarte și sarcina de cantor.

9. Loameș, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

10. Mândra, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

11. Vurpăr, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

12. Veseud, cu salariu anual 140 fl., cuartir și lemne de foc.

13. Bungard (învățătoriu adjunct) salariu anual 120 fl., cuartir și 2 orgii de lemne.

14. Roșia, cu salariu anual 110 fl., cuartir și lemne de foc. Învățătorii e dator a ține strana la s. liturgie.

15. Sadu (învățătoriu dirigent), salariu 300 fl., cuartir și lemne de foc.

Dela învățătoriu să cere se propună limbele maghiară și germană.

16. Poplaca (învățătoriu dirigent), salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.

Reflectanții au a-și înainta concursurile instruite în regulă până în 15 August st. v. a. c. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiiu.

Sibiiu, 28 Iunie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 462.

[766] 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci, devenite vacante la scoalele populare-confesionale în comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termenul până la 15 August st. v.

1. În parochia Mureș Cuiesd cu salariu anual de 200 fl., în 4 rate egale, solvind anticipando, cuartir în edificiul scoalei și lemnele trebuincioase de încălzit; —

2. În parochia Luieriu cu salariu anual în bani 100 fl., solvind în 4 rate anuali, folosirea cimiteriului din sus, a grădinei scolari și a 1 juger pământ de pășunat prețuite în 50 fl. și cuartir în edificiul scoalei;

3. În parochia Idicea a) la scoala I. (din sat) cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuali, cuartir în edificiul scoalei și doi stângini de lemne pe picioare, b) la scoala a II. (din Idicea pădure) cu salariu anual de 150 fl. cuartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne pe picioare.

4. În parochia Jăbenița cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuali și cuartir în edificiul scoalei.

5. În filia Poleți cu salariu anual 100 fl. în 4 rate anuali, 10 ferdele cucuruz sfărmit (à 16 cupe), lemnele trebuincioase de focărit și cuartir în edificiul scoalei.

6. În parochia Mesterhaza cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate anuali, lemnele trebuincioase

și cuartir în edificiul scoalei. — Salariile acestea se plătesc din reparațiune pe singuraticii capi de familii.

7. În parochia G. Hodaș cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate egale din fondul scoalei. Învățătorii va pute ocupa în mod provisoric și postul cantoral — care-i aduce la 50 fl. v. a. pe an.

Petenții vor ave a-și substerne suplicile concursuali instruite în sensul legilor vigente și documentându-se și acea, că posed esamenul din limba maghiară — la subscrisul în Idicel, posta ultimă Reghinul săsesc.

În suplicile concursuali va fi a se aminti și împregiurarea: dacă respectivul a mai concurat la vre-un post învățătoresc și în care tract protopresbiteral?

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel 1 Iuliu 1884.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiali:

Galaction Săgău,
protopresbiter.

Nr. 308

[770] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune, se escrie concurs cu termen până la 15 August st. v.

1. Gârbova, salariu anual de 200 fl. v. a. grădina de legumi și pomi în mărime de 50⁰□, cuartir natural în edificiul scoalei și 4 orgii lemne de foc din cari e a se încălzi și scoala.

2. Mercurea, salariu anual de 200 fl. v. a. și 4 orgii lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

Concurenții și vor îndrepta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea, în termenul prefapt însemnând locul ubicațiunei și al poștei ultime.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurii.

Mercurea la 27 Iunie 1884.

Ioan Droc,
protopresbiter.

Nr. 238.

[772] 1—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala română gr. or. din Lisnău se escrie concurs cu termenul până la 10 August st. v.

Cu acest post este împreunat un venit de 130 fl., v. a. și anume:

1. Dela popor 11 gălete și 2 ferdele de bucate, ear din fundațiunea scoalei 11 gălete la olaltă 22¹/₂ gălete computate cu 4 fl., dau 86 fl.

2. Didactru dela scolari 10 fl.

3. Lemne în voloare de 12 fl.

4. Din venitul stolar ¹/₃ 12 fl.

5. Cuartirul computat în 10 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune, trebuie să cunoască limba maghiară, și să-și aștearnă subscrisului petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare.

Brașov, în 23 Iunie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. în tractul al II. lea al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

CONCURS.

Deoarece la întâia alegere nu s'a arătat competente din destul cualificat, prin aceasta se escrie concurs pentru deplinirea postului învățătoresc la scoala gr. or. rom de fete din Timișoara în suburbiul Fabric, pe lângă următoarele emolumente anuali: 1. Salariu 320 fl., 2. Cortel liber în edificiul scoalei; 3. 10 fl., paușal de scris și 12 metri de lemne, din cari se va încălzi și scoala; și dacă aleasa învățătoarea va areta sporiu bun, atunci tot la al 5-lea an i se mărește salariul cu 50 fl., până la suma de 500 fl.

Recurentele pentru acest post au să-și subțearnă recursele sale adresate comitetului parochial — la inspectorul de scoale concernint Iosif Gradinariu în Seceani, p. u. Vinga, până în 1-lea August 1884 st. v., eară alegerea se va ține în 6 August st. v. a. c.

Dela recurente se va recere atestat cumcă sunt născute române gr. or. 2. atestat despre conduita de până acuma. 3. Testimoniu despre absolvirea preparandiei confesionale române. 4. Testimoniu despre depunerea esamenului de calificațiune și a limbei maghiare, ear dacă au fost deja învățătoare — și despre sporiul raportat la stațiunea unde au funcționat dintre care cele ce pe lângă limba maicei și cea maghiară vor mai vorbi bine și limba germană și vor sei propune și lucru de mână fameesc, vor fi preferite, având despre aceasta a arăta până la alegere probe înaintea acestui comitet parochial.

Timișoara, în 18 Iunie 1884 st. v. [774] 1—3

Comitetul parochial. În conțelegere cu mine Iosif Grădinariu, inspector de scoale.

Perseci din Italia, de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu fl. 2.90
dtto Perseci de pe insula
ionică Corfu cu fl. 3.50
pentru o coră de 5 kilo și fără porto, libere
de vamă la [759] 5—12

N. Salvari—Triest.

Dela sfârșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

Osner Adlerberger
Eigenbau.

Dos. Dietzl Budapest

Cel mai corespundătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest **escelent și fără înclălă** cel mai bun vin al Ungariei în ce privește calitatea lui **eminentă** stă pre o treaptă cu vinul de **Bordeaux**, și de **cătră** **capacitățile medicale** este recomandat ca cel mai eficaie **pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvașcență.**

Original este: dacă atât **eticheta** cât și **sigilul** și **gărlieul** sticlei este identic cu **marca și firma** de mai sus. [751] 5—12

În **calitate originală** se află la dl **G. W. Grohmann**, în Sibiiu, Emil Porre la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.